

ζεύχθη ἄγνωστα ὅτι κατήγετο ἀπὸ μεγάλην οἰκογένειαν Μ' ἀκούετε καλά ;

— Ἀκούω, κύριε, ἀκούω ἐξ ὅλης μου ψυχῆς, εἶπεν ἡ Μαρία μετὰ συγκινήσεως.

— Σήμερον μέλλει ν' ἀποκαλυρῆ πρὸς αὐτὴν τὴν γυναῖκα τὸ μυστήριον τῆς γεννήσεώς της. Τί σκέπτεσθε, ὅτι ὀρεῖται αὐτὴ νὰ πράξῃ ;

— Ἡ μήτηρ της ζῆ, ἠρώτησεν ἡ Μαρία τεταραγμένη.

— Ἡ μήτηρ της ἀπέθανε.

Οἱ ὀρθολομοὶ τῆς Μαρίας ἐπληρώθησαν θαυρῶν.

— Καὶ ὁ πατήρ της ; προσέθηκε μὲ φωνὴν διακκομμένην.

— Ὁ Πατήρ της ; Ὁ ! αὐτὸς ἦτο ἀνάξιος καὶ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς στοργῆς τῆς θυγατρὸς του ἀπέθανε καὶ αὐτός.

— Καὶ τί προτείνουν τὸρα εἰς αὐτὴν τὴν γυναῖκα ;

— Νὰ διαλύσῃ τὸν ὅποιον συνδέσει δεσμὸν τοῦ γάμου, ὅστις δὲν εἶναι ἔνομος, διότι συνάπτουσα αὐτοῖς ἡγνοεῖ τι ἐπραττε.

— Καὶ τί τὰ λάβῃ αὐτὴ ἡ γυνὴ εἰς ἀμοιβὴν τῆς διαλύσεως τοῦ γάμου της ;

— Θέσιν πλησίον τοῦ θρόνου.

Κύριε, εἶπεν αὐτὴ ἀναστᾶσα καὶ μετὰ φωνῆς εὐσταθοῦς, λέγω ὅτι, ἂν αὐτὴ ἡ γυνὴ ἐδίσταζε νὰ μείνῃ πιστὴ εἰς τὸν σύζυγόν της καὶ ἐσκέπτετο νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν εὐδαίμονα ἀσημότητά της, εἶναι ἀξία περιφρονήσεως.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κάρολος τὴν ἐθεώρει μετ' ἐκπλήξεως.

— Ναί, ἀξία περιφρονήσεως ! διότι ἤθελεν ἐμβαλεῖ εἰς ἀπελπισίαν καὶ ὄνειδος ἐκείνον ὅστις οὐδὲ στιγμήν ἐδίστασε νὰ τὴν ὑψώσῃ μέχρις ἐπιτοῦ, καὶ νὰ συμμερισθῇ μετ' αὐτῆς τὴν περιουσίαν του ὅταν ἐκείνη ἦτο ἀθλία ἐπαίτις καὶ ἄνευ ἀσύλου. Τί λέγετε, Πανιερώτατε, ἡ τοιαύτη δὲν ἤθελε νομισθῆαι ἄσχηρα καὶ ἀνάνδρος ;

Ὁ ἐπίσκοπος ἐπροσποίθη ὅτι δὲν ἤκουσε, καὶ ἐφάνη βεβουλισμένος εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ εὐχολογίου του, τὸ ὅποιον ἀπὸ τινων στιγμῶν μηχανικῶς ἐφυλλολόγει.

— Καὶ ἂν ἐπρόκειτο δι' ὑμᾶς, κυρία, τίποτε δὲν ἤθελε μεταβάλλει τὰ αἰσθηματά σας ;

— Γνωρίζω, κύριε, ὅτι πρόκειται περὶ ἐμοῦ. Ὁ λόγοι σας μοὶ ἐξήγησα σαφέστατα τὰς μυστηριώδεις λέξεις τῆς ἀξιοῖμου ἡγουμένης, ἥτις μ' ἐπροστάτευσεν καὶ μὲ ἀνέβρεψε. Οἱ λόγοι σας μοὶ λέγουν διατὶ ἡ ἀγία ἐκείνη γυνὴ μοὶ πρότερον σεβασμὸν ἀλλόκοτον, μὲ διδύσκουν διατὶ ἐκείνη μὲ ἠσπάζετο μὲ ἀγάλας τοσοῦτον ἀπηλπισμένης τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν εἰς τὸ παρεκλήσιον τῆς μοιῆς, ἐίδοντο ὑπὲρ τῆς ἀναπίστεως τῆς ψυχῆς τῆς βασιλοῦσης τῆς Σκωτίας, Μαρίας Στυάρτης.

Ὁ πρίγκιψ ἐξεπλάγῃ ἰδὼν τὴν γενναϊότητα καὶ τὸ ὕψος τῶν ἰδεῶν τῆς Μαρίας.

— Κύριε, ἂν εἴθε ἐπιφορτισμένος νὰ μοὶ ἀποκαλύψετε τὸ ἀπόκρυπτον τῆς γεννήσεώς μου, αὐτὸ τὸ γνωρίζω ἤδη. Ἐὰν ἐρχεσθε ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως Ἰακώβου, τοῦ ἀδελφοῦ μου, νὰ μοὶ προτείνητε θέσιν εἰς τοὺς πόδας τοῦ θρόνου του, σὰς λέγω, ὅτι αἰσθάνομαι ἀνεκλάλητο χαρὰν διότι δὲν μ' ἐλησμόνησε, ἀλλὰ δὲν

δύναμαι νὰ δεχθῶ τὰς προσφορὰς του. Θέλω νὰ ζῆσω καὶ ν' ἀποθάνω σύζυγος τοῦ ἀνδρὸς ὅστις μὲ καθιστᾷ εὐτυχῆ ἀπὸ τοσοῦτων ἐτῶν. Εἰς Soissons δὲν ὑπάρχει Μαρία Στυάρτη, ἀλλὰ σύζυγος τοῦ Ἰωάννου Πασελῶτ.

Ὁ πρίγκιψ Κάρολος ἐκράτει τὸ πρόσωπόν του κερκρυμένον ἐντὸς τῶν χειρῶν του ὡς πρὸς τὸν ἐπίσκοπον δὲ, ἐνόμιζεν ἑαυτὸν παύσιον ὄνειρου, καὶ ἐταράσσετο σπασμωδινῶς ἐπὶ τῆς ἐδραςτου. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰακώβου ἠγέρθη τέλος καὶ ἐγονυπέτησεν ἐνώπιον τῆς Μαρίας.

— Εἶμαι ἐγγονος τῆς μητρὸς σας, εἶπεν οὗτος, εἶμαι ἀνεψιὸς σας, ὁ πρίγκιψ Κάρολος τῶν Γάλλων ! Δόσατέ με τὴν χεῖρά σας νὰ τὴν ἀσπασθῶ, διότι εἴθε ἐκ τῶν σπανίων τῆς γῆς πλασμαίων. Ἐντὸς ὀλίγου ἀναχωρῶ διὰ Λονδίνον, θέλω ἐκθέσει πιστῶς ἐνώπιον τοῦ πατρός μου, τοῦ βασιλέως πᾶν, ὅτι ἤκουσα, καὶ θέλω τὸν καθικετεύει νὰ προσκαλέσῃ πλησίον τοῦ τὸν σύζυγόν σας, αὐτὸς τὸν ὁποῖον ἐκρίνατε ἀξίον ἀγάπης τοσοῦτον ἐγγονοῦ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μείνῃ ἀπλοῦς ἰδιώτης. Ὁ πατήρ μου θέλει τῷ δώσει τίτλους ἐσγενείας καὶ . . .

— Ὁχι, εἶπεν ἡ Μαρία, ὅχι ὑψηλόταται ! Ὁ Ἰωάννης Παστελῶτ εἶναι ἀπλοῦς ἰδιώτης, ἡ εὐγένεια, οἱ τίτλοι καὶ τὰ μεγαλεῖα οὐδόλως ἀρμόζουσιν εἰς αὐτὸν, ἐγὼ τὸν ἀγαπῶ καὶ τὸν σέβομαι, αἱ ἐλάχισται αὐτοῦ ἐπιθυμίαι εἶναι διαταγαὶ δι' ἐμὲ, ἀλλὰ πολὺ ἤθελον λυπηθῆ εἰν τὸν ἐβλεπεν μεταξὺ εὐπατριδῶν μειδιῶντων διὰ τὴν σκαλιότητά του καὶ τοὺς ἀπλοικοὺς τρόπους του. Ὑψηλότατε, ἐπιτρέψατέ μοι, ν' ἀσπασθῶ ἀπαξ, ἀπαξ μόνον, τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ μου, καὶ τίποτε πλέον δὲν θέλω ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ μὲ ἐνώσῃ ποτὲ εἰς τὸν οὐρανὸν μετὰ τῆς μητρὸς μου ! Εἰς τὸν οὐρανὸν δὲν ὑπάρχον οὔτε βασιλισσαι, οὔτε ἰδιώται, ἀλλὰ μάκαρες εἶσι ἐνώπιον τῆς εὐσπλαγχνίας τοῦ Θεοῦ.

Κοιμῆτατε ἐκ μέρους μου εὐχὰς καὶ λόγους ἀγάπης εἰλικρινοῦς πρὸς τὸν ἀδελφόν μου τὸν βασιλέα. Εἰπέτε τῷ, ὅτι ἡ ἀδελφὴ του, ἡ ἄσχημος καὶ πτωχὴ ἔμπορος, οὐδέποτε θέλει πούτε αἰρῶσα χεῖρας ἰκέτιδας πρὸς τὸν Παντοδύναμον ὑπὲρ τῆς εὐημερίας του. Οἱ βασιλεῖς ἔχουν περισσοτέραν ἀνάγκην εὐχῶν παρὰ οἱ ἰδιώται ! τί λέγετε, ὑψηλότατε ;

— Ὁ ! ναί, ἐπανελάβε σύννου ὁ πρίγκιψ, τὸ στέμμα εἶναι συνήθως φορτίον βαρὺ καὶ ὀλέθριον. Ἴσως πράτετε φρονίμως μίνουσα μακρὰν αὐτοῦ. Χαίρετε, κυρία, ὑπάγω ν' ἀναφέρω εἰς τὸν πατέρα μου ὅτι εἶδον καὶ ἤκουσα τὴ φρόνησίν του θέλει ἐκτιμῆσαι τὴν γενναίαν ἀπόφασίν σας. Χαίρετε, φιλάτη θεία.

Καὶ ἠτπάσθη εἰλικρινῶς τὴν Μαρίαν ἐπὶ τῆς παρεῖας ἄλλ' ἀπομακρυνθεὶς ὀλίγον, ἐπαῆλθε πάλιν εἰς τὰ ἴδια.

— Πρὶν ἀποχωρισθῶμεν δὲν ἔχετε τίποτε νὰ μοὶ ζητήσητε ;

— Τὸ νὰ μ' ἐνθυμίσθε ἐνίοτε.

— Οὐδέποτε θέλω λησμονῆσαι καρδίαν τοσοῦτον εὐγενῆ καὶ γενναίαν ἄλλ' ἡ περιουσία σας ;

— Ὑπερτερεὶ κατὰ πολλὰ τὰς ἀνάγκας μας.

— Ὅποτε θελήσετε νὰ ζητήσητε χάριν τινὰ παρὰ τοῦ βασιλέως τοῦ πατρός μου ἢ παρ' ἐμοῦ, δυνῶν ὅτι θέλω τὴν χορηγήσει ἐν τῇ στιγμήν.